

Bruksela, 5 grudnia 2017 r.
(OR. en)

14802/17

CFSP/PESC 1057
CSDP/PSDC 661
COPS 372
POLMIL 153
EUMC 147

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	5 grudnia 2017 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	14801/17 CFSP/PESC 1056 CSDP/PSDC 660 COPS 371 POLMIL 152 EUMC 146
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie realizacji Wspólnej deklaracji przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie realizacji Wspólnej deklaracji przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, przyjęte przez Radę na jej 3582. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 5 grudnia 2017 r.

Konkluzje Rady w sprawie realizacji Wspólnej deklaracji przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego

1. Zgodnie ze swoimi konkluzjami z dnia 6 grudnia 2016 r. i z dnia 19 czerwca 2017 r. Rada z zadowoleniem przyjmuje trwającą ściśle i wzajemnie uzupełniającą się współpracę z NATO w obszarach wspólnego zainteresowania, zarówno strategiczną, jak i operacyjną, w zarządzaniu kryzysowym wspierającym międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo, jak również przy rozwijaniu zdolności obronnych w przypadku pokrywania się wymogów. Realizacja tej wspólnej deklaracji nadal jest dla UE kluczowym priorytetem politycznym. Stanowi ona niezbędny element szerszych starań ukierunkowanych na wzmacnianie możliwości działania UE jako podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo i wzmocni jej zdolność do współpracy z partnerami, co zostało ostatnio potwierdzone w konkluzjach Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE z dnia 13 listopada 2017 r.
2. Rada wyraża zadowolenie z dalszych postępów poczynionych w realizacji wspólnego zestawu propozycji (zestaw 42 działań) i w tym kontekście przyjmuje do wiadomości drugie sprawozdanie z postępu prac przedłożone wspólnie przez Wysokiego Przedstawiciela / wiceprzewodniczącego / szefa Europejskiej Agencji Obrony oraz Sekretarza Generalnego NATO zgodnie konkluzjami Rady z dnia 6 grudnia 2016 r.
3. Z myślą o konsolidacji tych postępów i zapewnieniu dalszych rezultatów we wszystkich obszarach wymienionych we wspólnej deklaracji, Rada zatwierdza wspólny zestaw nowych propozycji zamieszczony w załączniku, który ma zostać włączony do pierwotnego zestawu propozycji. Stanowią one konkretne dalsze działania na rzecz realizacji wspólnej deklaracji, opracowane wspólnie przez UE (ESDZ i służby Komisji oraz EDA) i NATO; działania te obejmują nowe zagadnienia, takie jak zwalczanie terroryzmu, kobiety, pokój i bezpieczeństwo oraz mobilność wojskowa.

4. Rada potwierdza, że współpraca UE–NATO będzie toczyć się dalej w duchu całkowitej otwartości i przejrzystości, przy pełnym poszanowaniu autonomii decyzyjnej i procedur obu organizacji oraz w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i przy ich pełnym zaangażowaniu. Współpraca ta opiera się na zasadach inkluzywności i wzajemności bez naruszania szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony żadnego państwa członkowskiego.
5. Rada potwierdza, że wspólny zestaw propozycji nie jest samodzielny dokumentem i należy go odczytywać w powiązaniu z niniejszymi konkluzjami Rady; obydwa dokumenty zostaną wdrożone zgodnie z wymienionymi powyżej zasadami. Wspólny zestaw nowych propozycji jest zatwierdzany przez NATO z zastosowaniem równoległej procedury za pośrednictwem Rady Północnoatlantyckiej.
6. Rada przypomina, że współpraca NATO z państwami członkowskimi UE nienależącymi do NATO jest integralnym elementem współpracy UE–NATO, i w tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wkład tych państw członkowskich UE w działania NATO. Takie działania w pełni wpisują się w ramy współpracy UE–NATO i Rada zdecydowanie popiera ich kontynuację.
7. Rada zwraca się do wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji / szefowej Europejskiej Agencji Obrony, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, z zapewnieniem ich pełnego udziału i przejrzystości, osiągała dalsze postępy we wdrażaniu tego zestawu propozycji, oraz oczekuje na kolejne sprawozdanie, które zostanie jej przekazane w czerwcu 2018 r., oraz następne – opracowywane każdego roku.

Wspólny zestaw nowych propozycji dotyczących realizacji Wspólnej deklaracji podpisanej przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego

Przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym

Orientacja sytuacyjna:

- Zacieśnienie stosunków między podmiotami, na poziomie personelu, zaangażowanymi w przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym i pogłębienie współpracy, m.in.:
 - przy opracowywaniu ich strategii w zakresie działania w dziedzinie publicznie dostępnych informacji, w tym procesów i narzędzi gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania, a także wymiany materiałów jawnych;
 - przy rozwijaniu współpracy z Europejskim Centrum Doskonałości ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych, łącznie ze wsparciem w zakresie orientacji sytuacyjnej.
- Pogłębienie współpracy na poziomie personelu w sprawie oceny zagrożeń, w tym terroryzmu, pochodzących z Południa i Wschodu; należy rozważyć wkład ze strony natowskiego węzła dla Południa (Hub for the South), w stosownych przypadkach.
- Zbadanie możliwości prowadzenia regularnej wymiany informacji między personelem UE a NATO, w tym stosownymi agencjami, na temat zwalczania zagrożeń terrorystycznych. Należy złożyć sprawozdanie odnośnym radom do czerwca 2018 r.
- Określenie i przeanalizowanie, do 2018 r., wskaźników dotyczących płci w systemach/analizach wczesnego ostrzegania, w tym tych wskaźników, które mogłyby poprawić orientację sytuacyjną i gotowość, w celu wsparcia rezolucji RB ONZ nr 1325 (2000).

Komunikacja strategiczna

- Koordynowanie informacji na temat zagrożeń dla bezpieczeństwa, także kwestii związanych z terroryzmem, w ramach komunikacji strategicznej,

Wzmacnianie odporności

- Zacieśnienie współpracy między personelem obu organizacji w dziedzinie gotowości cywilnej, także w zakresie ocen ryzyka, ewakuacji medycznej (MEDEVAC), incydentów, które powodują wiele ofiar, oraz przemieszczania się ludności.
- Opracowanie programu dyskusji i warsztatów na podstawie scenariusza dotyczącego współpracy między personelem obu organizacji: celem tego programu jest propagowanie wspólnego zrozumienia zarządzania w sytuacji kryzysu hybrydowego, zgodnie z odnośnym podręcznikiem/protokołem operacyjnym, a także skutków w zakresie rozwoju zdolności na podstawie wniosków ze stosownych ćwiczeń symulacyjnych w zakresie zagrożeń hybrydowych przeprowadzonych w 2016 r.
- Europejskie Centrum Doskonałości ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych mogłoby ułatwiać dyskusje, warsztaty i ćwiczeń prowadzone na podstawie przygotowanego scenariusza.
- Określenie przez personel UE i NATO działań na rzecz gotowości cywilnej w oparciu o natowskie podstawowe zasady w zakresie odporności i unijne plany prac w zakresie zapobiegania i gotowości oraz opracowanie propozycji dotyczących możliwości dalszej współpracy, która może przynieść wartość dodaną w roku 2018.
- Zbadanie, w oparciu o utrwaloną praktykę i stosowane procedury, możliwości włączenia, w stosownych przypadkach, pracowników UE w prace natowskich doradczych zespołów wsparcia w zakresie odporności i innych zespołów wsparcia, a pracowników NATO w prace odnośnych unijnych misji doradczych w zakresie zapobiegania i gotowości prowadzonych w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, z zastrzeżeniem wyrażenia zgody przez państwo przyjmujące.

Współpraca operacyjna obejmująca zagadnienia polityki morskiej

- W oparciu o doświadczenia zdobyte w Morzu Śródziemnym i w Rogu Afryki poszukiwanie dalszych możliwości wzajemnego wsparcia logistycznego i wymiany informacji między personelem obu organizacji na temat działań operacyjnych, w tym nieuregulowanej migracji, w sytuacjach gdy UE i NATO rozważają prowadzenie działań w tych samych teatrach działań lub już je prowadzą. Ponadto należy rozważyć dalsze możliwości współpracy na morzu.

Cyberbezpieczeństwo i obrona

- Wymiana między personelem obu organizacji stosownych dobrych praktyk dotyczących aspektów i skutków reagowania i zarządzania kryzysowego w kontekście cyberzagrożeń, a także operacyjnych aspektów cyberobrony, takich jak analiza zagrożeń i informacji na temat złośliwego oprogramowania, w celu lepszego zrozumienia i określenia potencjalnych synergii między strategiami tych dwóch organizacji, w tym istniejących zespołów reagowania na incydenty związane z cyberbezpieczeństwem.

Zdolności obronne

- Ustanowienie współpracy i konsultacji na poziomie personelu w drodze regularnych spotkań, w ramach mobilności wojskowej we wszystkich dziedzinach (ląd, morze, powietrze) w celu zapewnienia spójnego podejścia i synergii między UE i NATO, tak by skutecznie usunąć istniejące bariery, także o charakterze prawnym, infrastrukturalnym i proceduralnym, z myślą o ułatwieniu i przyspieszeniu przemieszczania, m.in. przez granice, personelu wojskowego i sprzętu, przy pełnym poszanowaniu suwerennych decyzji krajowych.
- Wspólne zorganizowanie w pierwszej połowie 2018 r. nieformalnych warsztatów służących wypracowaniu wspólnego zrozumienia, w jaki sposób rozwijanie zdolności obronnych może przynieść korzyści w walce z terroryzmem.

- Zapewnienie spójności wyników skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD) i poszczególnych procesów natowskich (takich jak proces planowania obrony NATO), w dziedzinach, w których wymogi się pokrywają, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki obu tych organizacji oraz ich odnośnych zadań, poprzez kontakty między personelem i w związku z zaproszeniami wystosowywanymi przez poszczególne zainteresowane państwa członkowskie do pracowników NATO do udziału, w stosownych przypadkach, w dwustronnych spotkaniach w ramach CARD.

Ćwiczenia

- Dążenie – z myślą o PACE 2018 i w oparciu o doświadczenia zdobyte podczas ćwiczeń przeprowadzonych w 2017 r. – do opracowania do czerwca 2018 r. wymogów w celu zapewnienia bezpiecznej komunikacji między personelem obu organizacji, zgodnie z odpowiednimi ustaleniami i procedurami w zakresie bezpieczeństwa, w celu wymiany informacji niejawnych z myślą o poprawie zdolności pracowników do kontaktowania się w bezpieczny i skuteczny sposób.
- Opracowanie – w oparciu o doświadczenia i wnioski wyciągnięte z ćwiczeń CMX 17 i PACE 18 – planu wdrażania równoległych i skoordynowanych ćwiczenia (PACE) z udziałem NATO i UE w latach 2019–2020.
- W oparciu o doświadczenia ze stosownych ćwiczeń UE i NATO w kontekstach zagrożeń hybrydowych i cyberzagrożeń, opracowanie i uruchomienie, począwszy od 2018 r., zbioru wspólnych modułów szkoleń i ćwiczeń, samodzielnych lub zintegrowanych w scenariusze szerzej zakrojonych ćwiczeń i formatów szkoleń, w celu zapewnienia spójnych szkoleń dla odnośnych pracowników.
- Zintensyfikowanie kontaktów między personelem obu organizacji, w stosownych przypadkach, w ramach odnośnych ćwiczeń NATO i UE z zakresu reagowania w przypadku katastrof.
- Nawiązanie dialogu między personelem obu organizacji, aby przeanalizować możliwości przeprowadzenia – w celach szkoleniowych – szczegółowych dyskusji w oparciu o przygotowane scenariusze dotyczących zwalczania terroryzmu.

Budowanie zdolności w zakresie obronności i bezpieczeństwa

Pracownicy UE i NATO będą:

- wymieniać informacje, stosownie do przypadku, na temat sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w południowych i wschodnich krajach partnerskich, jak również w Iraku i Libii oraz na Bałkanach Zachodnich, a także na temat możliwości wsparcia tych krajów i stosownych organizacji międzynarodowych;
- zapewniać stałą wymianę informacji i zbieżność na wszystkich szczeblach w odniesieniu do działań w Iraku;
- koordynować działania wspierające realizację czteroletniego planu prac rządu afgańskiego i mechanizmy reform;
- koordynować wsparcie dla budowania zdolności partnerów w zakresie zwalczania zagrożeń CBRN, cyberzagrożeń i zagrożeń terrorystycznych;
- wspierać współpracę w zakresie problematyki płci i w kwestiach dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa w ramach budowania zdolności partnerów w odnośnych obszarach, w celu wsparcia rezolucji RB ONZ nr 1325 (2000).

Wzmocnienie dialogu między UE a NATO

- Nawiązanie dialogu między personelem obu organizacji na temat zagadnień związanych ze zwalczaniem terroryzmu, m.in. z myślą o udziale NATO i UE w spotkaniach światowej koalicji przeciwko ISIS, a także z myślą o ściślejszej współpracy w ramach odnośnych strategii dotyczących komunikacji strategicznej.
- W stosownych przypadkach pracownicy powinni przewidzieć skoordynowane wizyty w krajach partnerskich na Wschodzie i Południu oraz na Bałkanach Zachodnich.
- Pracownicy powinni rozważyć, w poszczególnych przypadkach, zaproszenie przedstawicieli drugiej organizacji do uczestnictwa w charakterze obserwatorów w spotkaniach z partnerami.

- Kontynuowanie i dalsze pogłębianie dialogu między personelem obu organizacji na temat realizacji wspólnych propozycji, w tym między personelem wojskowym UE i NATO.
- Wzajemne wzmacnianie w zrównoważony sposób przekazywania sobie informacji podczas sesji informacyjnych kierowanych do odnośnych rad/komitetów/grup roboczych UE i NATO dotyczących kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym m.in. wyzwań w zakresie bezpieczeństwa pochodzących ze Wschodu i Południa, Bałkanów Zachodnich, zwalczania terroryzmu, cyberbezpieczeństwa, zagrożeń hybrydowych, bezpieczeństwa morskiego oraz budowania zdolności w zakresie bezpieczeństwa i obrony, a także najważniejszych wydarzeń w europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony związanych z wdrażaniem globalnej strategii UE i europejskiego planu działań w sektorze obrony oraz politykami NATO.
- Wymiana między personelem obu organizacji najlepszych praktyk w dziedzinie kształcenia i szkoleń z myślą o rozwiązaniu problemu dzieci w konfliktach zbrojnych i zbadanie możliwości opracowania wspólnych szkoleń pracowników.
- Do czerwca 2018 r. pracownicy powinni przedstawić właściwym radom pisemne sprawozdanie na temat warunków systematycznej współpracy, zaangażowania i kontaktów między pracownikami obu organizacji w zakresie wdrażania wspólnych propozycji.
